

ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: 1Kir 3.5.7-12 – 1Pér Róm 8,28-30 – Mt 13,44-52

Példabeszéd a kincsről, a gyöngykeresőről és a hálóról

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**Szentmise bevezetése**

Kedves Testvérek! Ma, amikor a korai imádságot imádkoztam – ezt még egyedül imádkozza a pap – reggel öt óra felé volt és az első sor így kezdődött:

***Első nap minden nap között!
Vasárnap! Az Úr napja!***

Ez az első nap a teremtés napjára emlékeztet és új születésünkre, amely az élet fáján, Krisztus keresztjén valósult meg! Igen nagy szükségünk van arra, hogy tudjunk különbséget tenni a napok között: fájdalmas, ahogy az emberek napjai egybefolynak. Alig van ünnepnap, ha van is munkaszüneti nap, vajon az ünnepnap, első nap annak minden üzenetével, tartalmával?

Ez a nap összegyűjt bennünket, hogy mi ünnepeljünk, ünnepeljük az életet, a teremtést. Ünnepeljük a Krisztus szenvedéséből fakadt új életet! Egymást segítsük abban, hogy az életünk méltó legyen Isten nagy ajándékához, hiszen a világ, az életünk is ajándék!

A szentmisét nagyon kedves Jockóáért ajánljuk fel! Múlt vasárnap még itt volt az oltárnál.

Sajnos, most reggel nem tudtam átmenni a kórházba, de telefonon beszéltem az ügyeletes orvossal, még mindig altató gépen van. Bizony esetében szükség volt életmentő második műtetre. Felejthetetlen számomra, amikor az első műtét után ébredezett, meghatóan, kedvesen fordult felém: Ugye Atya! A hitem megment engem!

Most imádkozni kell, hogy Jockóka hite és a mi hitünk összeadódjon és megmentse őt! Az első műtétjénél édesanyjának és nagyanyjának volt a névnapja. Akkor mondtam nekik, hogy most inkább a fiúért imádkozunk. Most megint érte imádkozunk, ***Jockóáért legfőképpen és az én édesanyámért is, aki már meghalt és sok-sok Annáért, akik ezt a nevet viselik!***

***A kérdés az, mennyi hitbéli erőnk van!
Ne feledkezzünk meg erről!
Jockó azt mondta: Ugye, a hitem meg fog menteni!
Van kitől tanulni!***

Szentbeszéd

***Ma azon kell elgondolkodnunk,
hogy mi valóban kincskeresők vagyunk-e?
Mit jelent az: ahol a kincsed, ott a szíved is?***

Kedves Testvérek! Nem is kell ennyire merészkednünk elég, ha csak először ráfigyelünk arra, hogy mi is az a kincs, amire végeredményben minden ember vágyakozik? A kérdés az, hogy

mi az ára ennek? Mit kell eladni ahhoz, hogy az ember ezt a kincset a sajátjának tudhassa? Kincs! Hallottuk az evangéliumi történetben, hogy valaki egyszerűen rátalált. Aztán a másik történetben igyekvő emberről hallottunk, aki keresi az igazgyöngyöt. Amikor megtalálja hallottuk, mit is tett. Szeretném ezt a kincset, ezt az igazgyöngyöt új névvel illetni: boldogság! Az a kincs, amire mindenki vágyakozik, az a boldogság!

***Minden ember boldog akar lenni!
A kérdés az, hogy megtalálja-e?
Ára van!***

Ne ütközzünk meg, amikor azt mondom, hogy a boldogság minden ember avatott vágya. Az Isten ezért teremtette a Földet, amit aztán nekünk adott. Isten ezért teremtett bennünket, hogy boldogok legyünk! Sikerül? Egyszerű mondattal tárom mindenki elé ezt az igazságot:

***Az ember boldogsága
egy új élet reményében lehetséges!***

Ezt nagyon jegyezzük meg! Nem hull az ölünkbe, az élet igen, az élet ajándék, ingyen kaptuk! A boldogságnak ára van! Egy új élet reményében lehetséges! Boldog csak az az ember lesz, aki az új élet lehetőségét komolyan gondolja. Az új élet túlmutat az ember régi életén, túlmutat az ember természetes életén! Az új élet az ajándékba kapott élet emberi lehetősége!

Ez ott van mindenki kezében. Rendkívül izgalmas a kérdés, mert azon kell elgondolkodnunk, hogy mi az ára? Itt azt hallottuk, amikor a kincstre rátalált valaki, vagy amikor egy igazgyöngyöt talált valaki, akkor fogta magát örömeiben, - mert kincstre talált - eladta mindenét, amiye csak volt, hogy övé legyen az, amire rátalált.

***A kérés az, hogy a boldogságért
oda tudunk-e adni mindent?
Mi a minden? A minden az életünk!
Ennél több nincs, mint az életünk!***

Az egész kereszténység a hit eszmeiségében hitből fakadó eszmerendszer, a megváltásunk titkáról szól. Az új élet titka egyszerűen azt jelenti, hogy az ember eljut odáig, hogy a boldogságáért - amire született - oda kell adnia az életét! Az életét kell odaadnia, hogy a maga életét élhesse. A régi életünk az ösztöneink, a vágyaink, a fölhalmozott értékeink világa.

***Csakhogy az élet több az eledelnél!
Az élet több a ruhánál!
Az élet több annál,
mint amit az ember birtokol!***

Az ember - aki példaképünk - örömeiben mindenét eladta! Aki boldog akar lenni, az fölismeri ezt, mert ez az új életünk, a boldog emberi élet. Ebben reménykedik mindenki! Mindenki szeretne boldog lenni! Ez az új életünk – ahogy mondtam – a mindennapi életünkön túlmutat, mert nem az számít, amit eszünk, amit iszunk. milyen a környezetünk, a lakásunk, hogy mire jutottunk, mire vittük, milyen pozícióink vannak. Ezek a mindennapi élet velejárói.

***Ami boldoggá tesz,
az a másik emberrel való kapcsolat!***

Ez a másik emberrel való kapcsolat nagyon egyszerűen ezt jelenti, hogy az ember egy új életre talál emberi kapcsolataiban. Az ember reménykedik abban, hogy ha odaajándékozza ebben a rendszerben az életét mások szolgálatára, a másik ember szolgálatára, a közösség szolgálatára, a nemzet szolgálatára, akkor ez az az új élet, amely boldoggá teheti az embert!

Sajnálható az az ember, akinek elég az, hogy mit eszik, akinek elég az, hogy mibe öltözködik, hogy milyen körülményeket tudott biztosítani magának, hogy hova tudott kapaszkodni, akár összeköttetések révén, akár a maga szorgalma révén. Rendben van, nincs ezzel semmi baj.

Csak ez nem elég az embernek!

Ezért emlegettem oly sokszor azt a nagyon egyszerű indiai emberemet, aki nekem azt mondta: - jó, ha megjegyezzük, ez a kicsinyek tanítása – „Ha az embernek van mit enni és van fedél a feje fölött, akkor mindent megkapott, amit a Föld adhat. - Itt jön ennek az egyszerű embernek az életbölcssége - Az ember igazi lehetősége a másik emberrel való kapcsolata!”

***Ez az ember új élete!
Ezért az életét kell odaadnia!***

Gondoljunk a keresztény örökségre, - erről is oly sokat beszéltem az elmúlt évek során - hiszen az örökségünkbe kell kapaszkodni, ha meg akarunk maradni Magyarországon, a Kárpát-medencében, Európában kereszténynek, magyarnak, európainak. Az ember az új életben fölkészül a többre, mint az, hogy a maga életét élje csupán.

Mindennapjainkat tönkre teszi az a sok magának élő ember, aki kivonja magát az emberi közösségből, mert neki csak egyéni céljai vannak. A keresztény örökségünk az emberré válás útja: az önismeret, az önnevelés, alkalmassá válni a közösségi életre! Ez az örökség készít föl bennünket erre az új életre, amelyben az ember a mindennapi életén túllát!

***Fölismeri,
hogy nem élhet önmagának,
csak a másikért, ügyekért az élet szolgálatában!***

Azt ajánlom a Testvéreknek a mai vasárnapon, hogy komolyan gondolkodjunk el ezen. Boldogtalan a világ! Fájdalmasan hallottam egyik nap a televízióban, hogy egy fiatal ember azt mondta: én egy új világban élek, azt tehetem, amit akarok! Ezekről szenvedünk!

***Az élet azt jelenti,
az ember rátalált a boldogságra,
nem magának él, hanem egymásért élünk!***

Ez Jézus üzenete! Ez a kereszténység üzenete! Ne csodálkozzunk azon, hogy ez a világ istenellenes, nem tud mit kezdeni azzal az Istennel, aki értünk van. Az értünk Isten a boldogságra hív bennünket! Ennek egy útja van, hogy ehhez az Istenhez tartozunk és egymásért vagyunk! Jézus, az Emmanuel: Velünk az Isten!

Ne csodálkozzunk azon, mindenki a maga útját akarja járni, mert nem akar osztozni. Jézus tanítja, aki értünk adta az életét, megosztotta velünk az életét. - a görög gondolkodás szerint - kiüresítette önmagát, értünk szenvedett, hogy nekünk adhassa magát, nincs egyéni törekvése!

***A lecke: kincskeresők vagyunk!
Boldogok akarunk lenni!
Boldoggá az ember csak az új életben,
az új életszemléletben lehet!***

***Ne csodálkozzunk,
idegenkedik az istentelen, hitetlen világ,
mert ez a hit eszmerendszere!
Bólintunk és mondjunk igent!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Most az Úr imádáság imádkozzuk, kérjünk az Istentől bátorságot, kockázatvállalási készséget. Mindenki fölismeri, hogy mi teszi boldoggá! Mindenki fölismeri, amire igazából vágyakozik! Csak ez nem úgy van, hogy ölébe hull az embernek, az élet igen.

***Az, hogy új életet éljen,
ahhoz bátorság, elhatározás, kockázatvállalás kell
és ehhez erő! Kérjük!***

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Istenünk, magunkhoz vettük ezt a mennyei szentséget, Szent Fiad szenvedésének örök emlékét. Add kérünk, hogy üdvösségünkre váljék az az ajándék, amelyet kimondhatatlan nagy szeretetében Ő maga adott nekünk, aki él és uralkodik mindörökkön örökké. ***Amen***

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Igen nagy szükségünk van az Isten áldására. Isten áldása igen az életünkre! Isten tartja ezt az igent, amíg élünk. Életünk előbb-utóbb elfogy, addig kellene bölcsen – ahogy hallottuk ma – gondolkodni az életről, a világról, emberi kapcsolatainkról. Eléggé ránk jár a rúd egész Európában és a mi közösségünkre is.

Múlt vasárnap Tiborért esedeztünk! Most is még egyedül ül ott külön, reméljük, hogy már lábadozik! Köszönjük Tibor, hogy itt vagy, a Jóisten velünk van! ***Isten éltesen Téged is és minden Anna nevű Testvérünket! A Jocókát visszahozzuk közösségünkbe!***